In memoriam.

Under 1910 bortgångna entomologer och föreningsmedlemmar.

Johan Henrik Wermelin var född den 26 juli 1850 på Öland af allmogeföräldrar.

År 1872 utexaminerad från skogsinstitutet, blef han följande året anställd som extra jägmästare i Stockholms revir. Efter att under någon tid hafva i Finland idkat skoglig verksamhet återkom han till sitt hemland år 1876 och erhöll då anställning som ingeniör i dåvarande skogsstyrelsen. När år 1883 af detta ämbetsverk jämte en afdelning af kammarkollegium bildades domänstyrelsen, blef han amanuens i det nya verket och befordrades till notarie på dess skogsafdelning den 17 jan. 1885. Sedan han därefter vid åtskilliga tillfällen innehaft förordnande som byråchef och äfven en kortare tid år 1890 förvaltat Hunnebergs revir, utnämndes han den 29 juni 1900 till öfverjägmästare i södra distriktet, som omfattade Skåne, Halland och Blekinge, och nedslog sina bopålar i Malmö. I slutet af juni 1910 måste han på grund af sjukdom — ett svårartadt tarmlidande — taga tjänstledighet, och den 5 påföljande augusti lämnade han detta jordiska.

Såsom tjänsteman utmärkte sig WERMELIN genom samvetsgrannhet, plikttrohet, redbarhet och intresse för sitt kall samt förvärfvade sig öfver- och underordnades aktning och kamraters tillgifvenhet. Vasariddare blef han år 1900.

Hvad som emellertid gör honom förtjänt af omnämnande i denna tidskrift var hans lifliga intresse för entomologien, åt hvilken han ägnade sina lediga stunder. Ifrig samlare af skalbaggar och isynnerhet fjärilar sågs han, oftast i sällskap med sin kamrat och vän, revisor A. VARENIUS, genomströfva hufvudstadens omgifningar på spaning efter sina älsklingsdjur. Från somrarnas landtvistelser hemförde han alltid rika och intressanta fynd. Självklart tillhörde han entomologiska för-

eningen och dess dottersällskap Fauna, hvilkas sammankomster han ej gärna försummade, så länge han var bosatt i Stockholm. Efter sin afflyttning till Skåne arbetade han där för en sammanslutning af de i sydliga landet bosatta entomologerna.

Entomologisk tidskrift har att påvisa åtskilliga uppsatser af hans hand, behandlande svenska fjärilars fyndorter och insektskador på skog. Vid nunnehärjningen 1898—1902 i Södermanland och Östergötland förordnades han år 1899 af domänstyrelsen att biträda professor CHR. AURIVILLIUS vid undersökningar rörande härjningen. Redogörelse för de af nämnda personer jämte extra jägmästaren C. G. RAMSTEDT sålunda verkställda undersökningarna återfinnas i tidskriftens årg. 1900. Dessförinnan, år 1899, hade WERMELIN från trycket utgifvit en särskild, för allmänhetens upplysning afsedd skrift »Om nunnan, hennes lefnadssätt och skadegörelse i skogarna samt om medlen för hennes förgörande», hvilken skrift grundade sig på de erfarenheter om skadedjuret, som dittills vunnits i andra länder.

Han afled ogift, efterlämnande en broder.

Med ett fördelaktigt yttre förenade WERMELIN en gladlynt, hjärtevarm och vänfast karaktär, som gjorde honom synnerligen afhållen af umgängesvännerna, hvilka med vemod sakna den sympatiska mannen i sin krets. *J. Meves.*

Gustaf Löfgren var född i Grafva i Värmland den 27 okt. 1848. Efter år 1869 i Karlstad aflagd mogenhetsexamen inskrefs han vid Uppsala universitet, där han 1877 aflade fil. kandidat-examen. Redan dessförinnan hade LÖFGREN måst ägna sig åt lärarekallet såsom »extra» och vikarie i Karlstad. Åren 1878—1881 var han sedermera vik. adjunkt i Nyköping, kom så till Lund, där han efter genomgånget profår tjänstgjorde som extralärare vid högre allmänna läroverket, tills han 1888 utnämndes till ordinarie läroverksadjunkt i latin, tyska och modersmålet vid högre allm. läroverket i Hälsingborg.

Under sin Lunda-tid gjorde LÖFGREN bekantskap med

THOMSON, bevistade flitigt hans föreläsningar och blef snart en af hans mest hängifne lärjungar och en entusiastisk beundrare. Hans redan förut lifliga intresse för naturhistoriska studier väcktes nu till nytt lif genom THOMSON och vidmakthölls som ett speciellt entomologiskt allt intill det sista. LÖFGREN var synnerligen musikalisk och behandlade, ansågs det, fiolen som en mästare. I Hälsingborg tjänstgjorde han därför åren 1897—1901 som vik. musiklärare vid läroverket. Han var vidare den egentlige skaparen af »Hälsingborgs Museum» och nedlade på det som dess förste intendent ett förtjänstfullt arbete. Till detsamma öfverlämnade han redan under sin lifstid alla sina samlingar. Som entomolog var han en särdeles kunnig systematiker och rörde sig inom alla grupper med en imponerande artkännedom. Om också hans kunskaper ej voro af mera djupgående art, må det framhållas som en förtjänst, att han stod fullkomligt främmande för allt slags humbugsmakeri. *S. B.*

Karl Anders Hjalmar Borg var född i Norrköping den 6 mars 1859. Han aflade mogenhetsexamen i Linköping 1882 och inskrefs samma år som student vid Uppsala universitet. 1891 aflade BORG fil. kand.-examen, genomgick de följande åren bl. a. de praktiska öfningarna i zoologi och botanik för fil. lic.-examen samt gick profår i Uppsala 1894—95. Sedermera tjänstgjorde han som vikarierande adjunkt och extralärare vid läroverken i Nyköping, Linköping och Västervik, tills han slutligen år 1906 utnämndes till seminarieadjunkt i Linköping.

Som entomolog intresserade sig BORG i främsta rummet för neuroptera och orthoptera och har rörande dessa insektgrupper publicerat följande skrifter: *Anteckningar öfver svenska neuroptera* (Entomologisk Tidskrift 1901), *Blattodeen aus Kameru* (Bih. till K. Sv. Vet.-Akademiens Handlingar, Bd. 28, 1902) samt *Forficuliden aus Kamerun* (Arkiv för zoologi Bd. 1, 1904).

För naturvetenskapliga studier besökte BORG 1897 Lule lappmark samt 1906 Öland.